

HELSINKI SUOMI
I.-Roobertink. 17-19 A
PUH. ASIAMIEN 33994
" RAH.-HOIT. 39428

5.18.11.42. / 304

Helsinki, marraskuun 17 p. 19 42.

Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., Helsinki.

Kuten parin viime vuoden kokemukset ovat osoittaneet, on kauppa-aluksillamme esiintynyt hyvin paljon epäselvyyttä, jopa suoranaista väärinkäyttöäkin säännöstelyn alaisten elin- ja kulutustarvikkeiden, enempi tai vähempi oikeudenmukaisen, henkilökunnalle jakamisen yhteydessä.

Kansanhuoltoministeriön julkaisemat nk. "Säännöstelytiedoitukset" 15.10.42 määrittelevät ostolupien myöntämisestä aluksille kylläkin ne määrät, mitkä on luovutettava, mutta niiden edelle on liitetty paljon merkitsevä sana enintään.

Tämä suo ensinnäkin kansanhuoltolautakunnille oikeuden myöntää ostolupia mielivaltaisesti pienemmillekin määrille, vaikka paikkakunnalla olisikin tavaraa tarjolla ja toiseksi laivalla voidaan k.o. tiedoituksia tulkita siten, että vähempiäkin määriä jossakin aikajaksossa saadaan käyttää muonitukseen, vaikka täydet määrät olisi saatu alukseen.

Tämän vuoksi pitäisi tässä, kuten mahdollisesti eräissä muissakin kauppalaivastoa koskevissa kansanhuoltoasioissa aikaansaada selvät määräykset ilman tulkintavaraa.

Siirrymme toiseen asiaan.

Merenkulkijajärjestöille lienee selviö, miten vaikeaa työvoiman saanti on kauppa-aluksillekin tänä koettelemuksemme aikana. Tämän vuoksi kuuluu mielestämme kauppalaivastomme palkannauttijoita edustavien, maamme kaikkien neljän merenkulkijajärjestön ajankohtaisimpiin tehtäviin paremman, n.k. asevelihengen puhaltaminen aluksissa palveleviin jäseniinsä.

Perustarkoituksemme on saada jokainen laivoilla oleva vaatimaan esiintyvien velvollisuuksien täyttämistä ensin itseltään ja sitten vasta toisilta, jolloin epäilemättä eroamiset sekä erottamiset ^{luultavasti niiden jälkeiset riitaisuudet} aluksilta saadaan vähenemään.

Tarkoituksen toteuttaminen vaatii yhteisiä neuvotteluja, joissa sovitaan menettelytavoista edelläesitetyissä ja mikseipä muissakin yhteisissä ajankohtaisissa kysymyksissä.

Jättäen edelläolevan Teidän arv. järjestönne harkintaan, toivomme herättämämme kysymysten saavan Teidän puoleltanne, nyt elämämme ajan asettamain velvoitusten mukaista huomiota ja odotamme hyväntahtoista vastaustanne merkiten

Kunnioitavasti
Suomen Koneamstariliitto
Finlands Maskinmätarförbund r.y.
asiamies.

asiamies.

Kappale tätä kirjettä on lähetetty: Suomen Laivanpäällystöliitto r.y., Turku, Suomen Radiosähköttäjiliitto r.y., Helsinki ja Suomen Merimies-Unioni r.y., Helsinki.

Liite: Säännöstelytiedoituksia 15.10.42.

Jäljennös.

Turussa, marraskuun 30 p:nä 1942.

Suomen Konemestariliitto r.y.

Helsinki.

Liittohallituksemme käsitteli kuluvan marraskuun 27 p:nä pitämässä kokouksessa m.m. myöskin arv. Liittonne kirjelmässä 17/11 1942 esittämät kysymykset. Mitä ensinnäkin Kansanhuoltoministeriön julkaisemiin n.k. "Säännöstelytiedoituksiin" tulee emme mielestämme ole voineet havaita niissä mitään sellaista tulkinnan varaa josta kirjeessänne mainitaan. Olemme keskustelleet asiasta tšekäläisen kansanhuoltolautakunnan konttoripäällikön varatuomari Tavion kanssa ja hänen ilmoituksensa mukaan ei ainakaan täällä ole tietävästi sattunut sellaisia tapauksia että ostolupia haettaessa olisi mielivaltaisesti myönnetty näitä ostolupia pienemmille määrille kuin mitä enintään voidaan annettujen määräysten mukaan antaa kutakin elintarvikeryhmää kohti siinä tapauksessa, että tilattuja tavaroita on kyllin riittävästi ollut tarjolla paikkakunnalla. Olemme täysin vakuutettuja siitä ettei paljon merkitsevää sanaa enintään mitenkään voida poistaa Kansanhuoltoministeriön antamista, elintarvikkeitten tilausoikeutta koskevista määräyksistä tai korvata sitä jollaan muulla sanalla, joka paremmin ehkäisisi kansanhuoltolautakuntia menettelemästä mielivaltaisesti ostolupia myönnettäessä. Jos laivalla k.o. tiedoituksia tahallisesti tai ymmärtämättömyydessä tulkitaan siten, kuten kirjeessänne mainitaan, on tämä epäkohta mitä pikimmin ja mahdollisimman tehokkaasti saatava poistetuksi., sillä jos kerran määrättyä ajanjaksoa varten on annettu korkein sallittu määrä elintarvikkeita, on tämä myös jaettava sekä miehistölle että päällystölle. Laivan ostokirjasta on jokaisella tilaisuus kontrolloida paljonko muonaa laivaan on hankittu määrättyä ajanjaksoa varten ja ellei näitä määriä ole jaettu, on jokaisen velvollisuus saattaa asianomainen siitä vastuuseen.

Mitä kirjelmässänne mainittuun toiseen asiaan tulee yhdyimme siihen kaikin puolin, kuitenkin sillä varauksella, ettemme nyt kuten aikaisemminkaan halua olla tekemisessä Merimies-Unionin nykyisen johdon kanssa asioissa jotka edellyttävät molemminpuolista luottamusta ja ymmärtämystä. Liittomme periaatteellinen kanta tähän kysymykseen selviää kyllin valaisevasti Merimies-Unionille lähettämästämme kirjeestä josta oheisena lähetämme Teille jäljennöksen. Arv. Liittonne ja Radiosähköttäjäinliiton edustajain kanssa olemme sitävastoin aina valmiit keskustelemaan kirjelmässänne esittämistä sekä muista laivapäällystää ja merimiehiä yleensä koskevista ajankohtaisista kysymyksistä. Ehdotamme sen vuoksi että Te helsinkiläiset kerran vuorostanne ensi tilassa saapuisitte tänne "rauhalliseen kulttuurikehtoon" pohtimaan esilläolevia kysymyksiä kanssamme. Tahtonette hyväntahtoisesti saattamaan tämän meidän ehdotuksemme myöskin Suomen Radiosähköttäjäliiton tietoon.

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan arv., kuten toivomme myönteistä vastaustanne sekä merkitsemme

kunnioittavasti

J.k.

Hallituksemme ehdotti että liittomme yhdessä arv. Liittonne kanssa kääntyisi Suomen Laivavarustajain Yhdistyksen ja Ålands Redarförening'in puoleen motivoidulla kirjelmällä, jossa esitettäisiin ylityökorvauksen korottamista 5 mk:lla tunnilta, siis ylityökorvaus 30:- tunnilta. Miten suhtaudutte tähän ehdotukseen?

Samat

Helsinki 26/11 1942.

Suomen Konemestariliitto r.y.
 Suomen Laivapäällystäliitto r.y.
 Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y.

Asia: yhteistoiminta meriväkeä koskevissa kysymyksissä.

Olemme saaneet S.Konemestariliiton r.y. kirjelmän t.k. 17 päivältä, jossa ehdotettiin merenkulkijajärjestöjen yhteistä neuvottelua erlintarvikesäännöstelymääräysten johdosta ja paremman yhteishengen aikaansaamiseksi merenkulkijajärjestöjen ja merenkulkijain kesken.

Unionin hallitus käsitteli kirjelmän kokouksessaan eilen ja tervehtii ilolla esitystä sekä on valmis neuvottelemaan näiden kaikille merenkulkijoille tärkeiden asiain johdosta. Miehistöä edustavina olemme kaivanneet sellaista yhteistoimintaa päällystäjärjestöjen kanssa että laivoilla miehistön ja päällystön välillä syntyvät ristiriidat voitaisiin selvittää kaikessa sovussa asianomaisten järjestöjen välillä ja vältettäisiin ikävien riitojen julkisuuteen vetämiseltä.

Konemestariliiton luottamusmies Peräisen kanssa on meillä ollut jo puhelinkeskustelua siitä, että merimiehiä koskevan n.s. sotavakuutuslain edellyttämiin korvaussummiin olisi saatava hintatasoa vastaava korotus, jonka vuoksi ehdottaisimme, että myös tästä asiasta keskusteltaisiin ja ryhdyttäisiin toimenpiteisiin parannuksen aikaansaamiseksi.

Edelleen päätti Unionin hallitus ottaa 3 sotakummilasta, jotka ovat jääneet jonkun järjestyneen merenkulkijan jälkeen. Unionin toimihenkilöt ovat sitäpaitsi päättäneet ottaa yhden sotakummilapsen. Myös eräillä laivoilla ovat miehistö ja päällystö yhdessä ottaneet sotakummilapsia. Tällainen inhimillinen toiminta on samalla kaunis solidarisuuden osoitus kaatuneille tovereille ja toivoisimme että yhdessä ryhdyttäisiin organisoimaan sotakummitoimintaa laivoilla niin, ettei yhdenkään merenkulkijan jälkeen jäänyt orpo jäisi huoltoon vaille.

Puolestamme olemme valmiit neuvottelemaan näistä ja muistakin asioista milloin hyvänsä.

Kunnioittaen

SUOMEN MERIMIES-UNIONI r.y.

Jäljennös.

Turussa marraskuun 30 p:nä 1942.

Suomen Merimies-Unioni r.y.

Helsinki, Paasivuorenkatu 5.

Olemme mielenkiinnolla tutustuneet kiertokirjeeseen kuluvan marraskuun 26 p:ltä ja saamme vastaukseksi ilmoittaa seuraavaa:

Yhteisymmärrys, yhteistyö jayhteenkuuluvaisuus; näitä kolmea perusedellytystä, jotka kuuluvat hyvin organisoidulle järjestölle on Suomen Laivanpäälystöliitto lähes 40-vuoden toimintansa aikana parhaansa mukaan yrittänyt vaalia. Nämä ovat olleet myöskin tunnuksena liittomme ulospäin kohdistuneessa toiminnassa. Yhteistyömme esim. Skandinavian veljesjärjestömme kuin myös Konemestariliiton ja Radiosähköttäjäliiton kanssa sekä sikäli kuin tällainen on ollut mahdollista myöskin maamme Laivanvarustajainyhdistysten kanssa on ollut hyvää ja tuloksellista.

Johdonmukaisesti nousee tässä yhteydessä kysymys, minkä vuoksi ei tätä yhteistyötä ja yhteenkuuluvaisuutta ole ulotettu myöskin Merimies-Unioniin? Tulloon tässä heti mainituksi ettei liittomme suinkaan tahdo kieltäytyä kohtuullisissa rajoissa yhteistyöstä maamme miehistöjärjestön kanssa. Tahtoa yhteisymmärrykseen ei meiltä näin ollen puutu.

Kaiken yhteistyön perusedellytyksenä täytyy olla luottamus. Ja tämän luottamuksen on kohdistuttava ei ainoastaan järjestöön sellaisenaan, vaan myöskin sen johtoon. Meidän on kuitenkin valittaen todettava, että suurelta osalta liittomme jäsenistä aikaisempina vuosina ja myöskin myöhemmin sattuneitten tapahtumien takia puuttuu tämä luottamus Merimies-Unionin johtoon. Täten on ainakin toistaiseksi kuten hallituksemme kokouksessaan t.k. 27 p:nä jälleen on todennut yhteistyö Merimies-Unionin kanssa näin ollen edelleenkin mahdotonta, mitä kuitenkin näinä kansallemme vaikeina aikoina olisi varsin suotavaa eritoten juuri kun on kysymys merimiehistä.

Arv. kirjeelmässänne esitetyt kysymykset...

olisi varsin suotavaa eritoten juuri kun on kysymys merimiehistä.

Arv. kirjelmässänne esitetyt kysymykset ovat kylläkin varsin ajankohtaisia ja keskustelunarvoisia. Olemme kirjoittaneet Konemestari- ja Radio-sähköttäjäliitolle ja ehdottaneet, että nämä järjestöt lähettäisivät edustajansa tänne Turkuun pohtimaan yhdessä kanssamme esittämiänne kysymyksiä, varsinkin sellaisia, jotka koskevat laivapäällystön yhteisiä etuja.

Lopuksi tahdomme lausua vilpittömän tunnustuksemme siitä sosiaalisesta valistustyöstä, jonka Järjestönne on tehnyt ja edelleenkin tekee meidän maailmansodan ja totaalisenamerisodan rasittamien merimiestemme hyväksi.

Kunnioittaen